

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 2Co/352/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1111217986
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Kriváňová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2013:1111217986.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci v právnej veci navrhovateľa: T. A. T., bytom B. I. XXXX/X, E., proti odporcovi: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava, o úpravu pracovného posudku, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I, č.k. 12C 88/2011-37 zo dňa 17.04.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušuje a vec vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zo dňa 17.04.2013 zamietol návrh navrhovateľa, ktorým žiadal, aby súd rozhodol, že odporca Ministerstvo zahraničných vecí SR je povinný upraviť obsah pracovného posudku navrhovateľa zo dňa 27.01.2011 nasledovne: Úroveň kvality plnenia administratívnych úloh a dodržiavanie termínov "neboli" (zmeniť na "boli") na požadovanej úrovni. Celkový prístup k pracovným povinnostiam bol "s výhradami" (zmeniť na "bez výhrad a aktívny"), najmä v súvislosti s výkonom manuálnej práce vyplývajúcej z plnenia úloh funkcie technika. Disciplína a prístup ku kolektívu "boli s problémami" (zmeniť na "boli bez problémov na požadovanej úrovni"). Výsledok hodnotenia "C s výhradami" (zmeniť na stupeň "A"). Navrhovateľ žiadal, aby súd takto rozhodol s odôvodnením, že bol v pracovnom pomere s Ministerstvom zahraničných vecí na dobu určitú od 01.04.2009 do 31.03.2011, pričom bol na plnenie pracovných povinností vyslaný do M.. Pred skončením pracovného pomeru mu zamestnávateľ vydal pracovné hodnotenie zo dňa 27.01.2011, ktoré prevzal dňa 11.03.2011, kedy sa dozvedel o jeho obsahu. Hodnotenie mu nebolo oznámené ústne a obsah ho nepríjemne prekvapil, pretože v posudku bol hodnotený negatívne a preto s ním nesúhlasil a svoje námietky vyjadril písomne priamo v hodnotení pri jeho prevzatí a následne mailom dňa 18.03.2011 a tiež písomne dňa 20.05.2011. Zamestnávateľ na jeho námietky reagoval dňa 24.03.2011 a dňa 26.05.2011 tak, že zotrval na negatívnom pracovnom posudku, s čím on nesúhlasil a bol presvedčený, že je zlou pozíciou pre jeho ďalšie profesijné uplatnenie v živote. Tvrdil, že svoje pracovné povinnosti si vždy plnil zodpovedne a včas na požadovanej úrovni bez výhrad a s aktívnym prístupom, čo môžu potvrdiť jeho spolupracovníci zo zastupiteľského úradu v M.. Odporca nesúhlasil s podaným návrhom a tvrdil, že hodnotenie zamestnanca zo dňa 27.01.2011 nie je pracovným posudkom podľa § 75 Zákonníka práce vypracovaným v súvislosti so skončením pracovného pomeru, ale hodnotením zamestnanca vypracovaným podľa § 27 ods. 1 zák. č. 151/2010 Z.z. o zahraničnej službe a Internej smernice č. 71/2010 zo dňa 28.6.2010, je hodnotením kvality práce a neexistuje zákonný nárok na jeho opravu. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania preukázané, že navrhovateľ bol v pracovnom pomere s Ministerstvom zahraničných vecí SR a pracovné povinnosti si plnil v zahraničnej službe a keď navrhovateľ si návrh na opravu pracovného posudku uplatnil voči Slovenskej republike, uplatnil si ho voči odporcovi, ktorý nie jej v spore pasívne legitimovaný a súd preto návrh voči Slovenskej republike zamietol. Súd v rozsudku vyslovil názor, že aj v prípade, ak by bol správne označený odporca a to Ministerstvo zahraničných vecí SR, podľa názoru súdu žaloba je nedôvodná. Súd sa stotožnil s námietkou odporcu, že formulár hodnotenia zamestnanca nie je pracovným posudkom podľa § 75 Zákonníka práce a neexistuje zákonný nárok na opravu takéhoto hodnotenia. Súd preto návrh zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože si trovy konania neuplatnil a žiadne mu v konaní nevznikli.

Proti rozsudku podal odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie. V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa nedostatočne zistil skutkový stav veci a na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nedostatočné zistenie skutkového stavu spočíva v tom, že súd nevykonal navrhnutý dôkaz zo strany navrhovateľa a to výsluch svedka, ktorý sa mohol vyjadriť k obsahu posudku. Poukázal na to, že návrhom doručeným súdu dňa 06.06.2011 sa domáhal opravy posudku a návrh bol podaný proti odporcovi - Ministerstvu zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava. Svoj návrh následne doplnil písomným podaním zo dňa 08.04.2013, kde zároveň upresnil aj označenie odporcu. Jedným z dôvodov zamietnutia jeho návrhu bola skutočnosť, že súd dospel k právnenému názoru, že Slovenská republika v predmetnom spore nie je pasívne vecne legitimovaná. Navrhovateľ v odvolaní poukázal na ust. § 92 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého za súhlasu účastníkov môže súd pripustiť, aby navrhovateľ, alebo odporca z konania vystúpil a aby na jeho miesto vstúpil niekto iný. Ak má byť takto zamenený navrhovateľ treba, aby s tým súhlasil i ten, kto má na jeho miesto vstúpiť. V danom prípade navrhovateľ poukázal na závažné procesné a hmotnoprávne pochybenie súdu prvého stupňa vzhľadom na skutočnosť, že jeho pôvodná žaloba zo dňa 06.06.2011 bola podaná proti žalovanému Ministerstvu zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava a pokiaľ súd dospel k právnenému názoru, že ide o iný subjekt, ako navrhovateľom následne označený žalovaný Slovenská republika, mal v zmysle § 92 ods. 4 O.s.p. rozhodnúť o zámene účastníkov konania a do konania pripustiť nového účastníka konania - Slovenskú republiku. Pokiaľ tak súd neurobil, bolo predmetné súdne konanie naďalej vedené voči pôvodnému účastníkovi konania, odporcovi - Ministerstvu zahraničných vecí SR a preto v danom prípade neobstojí právny názor súdu prvého stupňa vo vzťahu k pasívnej legitimácii odporcu. Vzhľadom na toto pochybenie, keďže súd nerozhodol o zámene účastníkov konania a do konania nepripustil nového účastníka konania - Slovenskú republiku, nemohol ani rozhodnúť o žalobe voči tomuto účastníkovi konania. V odvolaní navrhovateľ tiež uviedol, že pokiaľ bude odvolací súd toho názoru, že súd prvého stupňa o zámene účastníkov konania rozhodol, tak konanie voči Slovenskej republike, zastúpenej Ministerstvom zahraničných vecí SR, berie späť a navrhuje, aby namiesto tohto účastníka do konania vstúpilo Ministerstvo zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava, s ktorým súd bude ďalej konať.

K odvolaniu navrhovateľa sa vyjadrilo Ministerstvo zahraničných vecí a Európskych záležitostí SR tak, že prvostupňový súd náležite zistil a posúdil skutkový stav a právny stav a navrhovateľ vo svojom odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti, pre ktoré by bolo potrebné zmeniť rozsudok súdu prvého stupňa a preto žiada, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa je dôvodné.

V danej veci navrhovateľ podal návrh proti odporcovi, ktorého označil ako Ministerstvo zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava.

Podľa § 90 O.s.p. účastníkmi konania sú navrhovateľ (žalobca) a odporca (žalovaný), alebo tí ktorých zákon za účastníkov označuje.

Súd v rámci skúmania procesných podmienok skúma len otázku spôsobilosti označených subjektov byť účastníkom konania, tzv. procesnú subjektivitu a otázku procesnej spôsobilosti v konaní. Záväzný stanovene toho, či sú účastníci konania legitimovaní aj hmotnoprávne je až otázkou meritórneho rozhodovania o návrhu. Posúdenie hmotnoprávnej vecnej legitimácie účastníkov nijako nesúvisí s procesným statusom účastníka - účastníkom bude vždy subjekt označený navrhovateľom, bez ohľadu na to, či je aj hmotnoprávne vecne legitimovaný a to so všetkými procesnými právami a povinnosťami z toho vyplývajúcimi. Procesnú zodpovednosť za označenie účastníkov v návrhu vždy nesie navrhovateľ v tom zmysle, že zodpovedá za nesprávne označenie vecne nelegitimovaných účastníkov, napr. tým, že bude znášať náhradu trov konania, alebo bude znášať následky vo forme uplynutia lehôt.

V zmysle ustanovenia § 90 O.s.p. okruh účastníkov konania sa zakladá procesným spôsobom a to žalobca je ten, kto podal na súde žalobu a žalovaný je ten, koho žalobca v žalobe za žalovaného označil. Vzhľadom k dispozičnej zásade občianskeho súdneho konania je tak v sporovom konaní možné, aby sa iný ako za žalovaného v žalobe označený subjekt stal účastníkom konania iba na základe procesného úkonu žalobcu (návrh na pristúpenie ďalšieho účastníka podľa § 92 ods. 1 O.s.p., alebo návrh na zámenu účastníkov podľa § 92 ods. 2 O.s.p.), pokiaľ nejde o prípad univerzálnej sukcesie. Účastníkom konania sa nový žalovaný stáva okamihom právoplatnosti rozhodnutia súdu o pripustení pristúpenia, či zámeny a to s hmotnoprávnymi účinkami začatia konania od podania návrhu na vykonanie tejto zámeny.

Odvolačný súd zdôrazňuje, že ak súd koná popri pôvodnom žalovanom s iným subjektom ako s účastníkom konania bez toho, aby do konania vstúpil uvedeným spôsobom, jedná sa spravidla o vadu konania, ktorá má vplyv na správnosť rozhodnutia.

Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva, podľa ktorého je účastník subjektom práva, či povinnosti, ktorá je predmetom konania. Jej nedostatok je dôvodom na zamietnutie návrhu a nie na zastavenie konania. Bolo vecou navrhovateľa, aby tejto požiadavke vyplývajúcej z hmotného práva vyhovel a riadne označil odporcu, prípadne podal návrh podľa § 92 O.s.p.. O takomto návrhu je súd povinný rozhodnúť za podmienok uvedených v tomto ustanovení. Nebolo povinnosťou súdu poučiť navrhovateľa o tom, koho by mal podľa hmotného práva žalovať. Takéto poučenie by nepochybne presahovalo poučovaciu povinnosť súdu podľa § 5 O.s.p. a bolo by v rozpore so zásadou rovnosti účastníkov konania zakotvenej tak v ustanovení § 18 O.s.p., ako aj v ustanoveniach článku 37 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a v článku 46 Ústavy SR. Podľa § 5 O.s.p. súdy poskytujú účastníkom poučenie o ich procesných právach a povinnostiach. V danom prípade by ale išlo o poučenie iné, o poučenie o tzv. vecnej legitímácii, t.j. o tom kto by mal byť podľa hmotného práva účastníkom konania. V danej veci navrhovateľ v podanom návrhu označil ako odporcu Ministerstvo zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava. Podaním doručeným súdu dňa 08.04.2013 navrhovateľ oznámil súdu, že upresňuje označenie žalovaného a správne označenie žalovaného v tomto konaní znie: Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava. Na pojednávaní dňa 17.04.2013 navrhovateľ uviedol, že odporcom je Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom zahraničných vecí SR. Súd prvého stupňa na pojednávaní dňa 17.04.2013 vyhlásil rozsudok bez toho, aby sa zaoberal návrhom navrhovateľa na zámenu účastníkov. Je potrebné zdôrazniť, že pokiaľ návrh smeroval proti ministerstvu ako ústrednému orgánu štátnej správy, teda proti subjektu spôsobilému byť účastníkom súdneho konania, ktorý je zároveň subjektom odlišným od štátu, nešlo o nesprávne a nezrozumiteľné podanie, ktoré by bolo potrebné podľa § 43 a § 79 O.s.p. upraviť, alebo doplniť, na čo poukázal tiež navrhovateľ v podanom odvolaní, pretože takáto oprava by neodstraňovala vady v označení pôvodného odporcu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa nesprávne postupoval, keď prejednal vec s odporcom, ktorý nebol účastníkom tohto konania a to Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom zahraničných vecí SR. Označený odporca Ministerstvo zahraničných vecí SR bol jasne a zrozumiteľne označený a mal spôsobilosť byť účastníkom konania podľa § 19 O.s.p. Súd rozhodol o uplatnenom nároku navrhovateľa voči odporcovi Slovenská republika, zastúpená Ministerstvom zahraničných vecí SR, bez toho, aby sa zaoberal procesným návrhom navrhovateľa na zámenu účastníkov konania na strane odporcu a to z pôvodne označeného odporcu Ministerstvo zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava, na Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava. Dôvodná bola preto námietka odvolateľa o závažnom procesnom a hmotnoprávnom pochybení súdu prvého stupňa, keď žaloba bola podaná voči Ministerstvu zahraničných vecí SR, Hlboká cesta 2, Bratislava a súd bez toho, aby rozhodol o zámene účastníkov konania na strane odporcu a do konania pripustil nového účastníka konania, ktorým je štát, postupoval v rozpore s procesnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku a nevyhovel návrhu navrhovateľa na zámenu účastníkov konania na strane odporcu. Súd prvého stupňa preto svojím postupom odňal navrhovateľovi možnosť konať pred súdom.

Odvolačný súd preto rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, v ktorom bude úlohou súdu zaoberať sa procesným návrhom navrhovateľa na zámenu účastníkov konania na strane odporcu a to z pôvodného navrhovateľa Ministerstvo zahraničných vecí SR na štát Slovenskú republiku, zastúpenú Ministerstvom zahraničných vecí SR.

Podľa § 224 ods. 3 O.s.p. o náhrade trov odvolacieho konania rozhodne súd prvého stupňa v novom rozhodnutí vo veci.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.